

Áldás Békesség

Az angyalföldi reformátusok hirlevele

Nem az igazságnak cselekedeteiből, a melyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által Titus 3:5

Kedves Testvérek!

olvasandó: Apostolok Cselekedetei 2. fejezet

A kételkedő ember örök feltétele, hogy bizonyítékot akar, látni szeretné Istent. Kell-e nagyobb bizonyíték Isten létére, mint az, hogy 11 ember és a hozzájuk kapcsolódók közösségéből pünkösdkor létrejött egy egyház. Mire ment volna magában Péter a halász, Tamás a kétkedő, János a kedvelt tanítvány, ha Isten Lelke nem tesz csodát ama első pünkösdön? Mire mentek volna magukban az első és második században élt egyházatyák, mártírok szemben a hatalmas római birodalommal, lenne-e ma egyház? Luther, Kálvin képesek lettek volna-e reformálni, ha Isten nem ad áldást munkájukra? Nagyot ugorva a történelemből a jelenbe: lenne-e olyan változás, amiről egy lelkész tett nemrégiben biznyságot. Egy hajléktalan férfi, aki borosüveggel a kezében ment be vasárnap a templomba, az aznapi Ige hallatán ott helyben letette az üveget és megváltoztatta az életét. De beszéljünk magunkról, a több mint 300 beíratott hittanos gyermekről! Lenne-e konfirmáció, nyári hittanos táborok, kismama- és házaspárkörünk, diakóniában szolgálók, ha Isten nem ezeken keresztül mutatná meg magát? Írhatnám-e ezt levelet, és Te, kedves Testvérem, olvashatnád-e, ha Isten Szentlelke nem akarná, hogy létezzen az angyalföldi gyülekezet, s ha nem szólna ma is ugyanúgy, ahogy azon az első pünkösdön, hogy mindenki érthesse a saját nyelvén az Isten nagyságos üzenetét? A nagy csodákat az égből keresőknek kijózanító, hogy a hétköznapi történéseiben láthatjuk meg Isten arcát. Ahhoz azonban, hogy ennek a csodának részesei legyünk, ott kell lennünk, ahol Isten megszólal. Az első pünkösdön Jeruzsálemben, ma itt a gyülekezetben, mert nem mi szabjuk meg, hol és mit mondjon az Isten, hanem Ő hív, hogy halljuk az Ő szavát, és tegyük meg, amit Ő kér. Ha ott az a 3000 ember azt mondta volna, hogy nem érdekli, amit egy halász egy megfeszített ismeretlenről mesél, akkor is lett volna egyház, csak akkor mások alkották volna az első gyülekezetet, ők pedig elvesznek.

Nagy az Isten kegyelme, mert ma is építi egyházát, a kérdés csak annyi: veled vagy nélküled?

A világ változik, de Isten jelenléte, szava örök, amivel ugyan lehet vitatkozni, de azt megváltoztatni semmiképpen

A találkozás reményében kívánok áldott ünnepet!

Testvéri szeretettel:

2019 pünkösdjén

Szloboda József lelkipásztor

Azoknak, akik az ünnep alatt elutaznak vagy egyéb okok miatt nem tudnak eljönni a templomba,
ÁLDOTT PÜNKÖSDI ÜNNEPET KÍVÁN A GYÜLEKEZET PRESBITÉRIUMA!

KISS GYÖNGYI

Isten örök pecsétje

„Amikor pedig eljött a pünkösöd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel...” (Ap.Csel. 2: 1-4/a)

Ha valaha képet kellene festenem az egyház lényegéről, ezt a bibliai jelenetet választanám alapul. Pünkösöd, mint a Szentlélek kitöltetésének és az egyház születésének ünnepe, okkal fonódott össze egyházi gyakorlatunkban. Az Apostolok Cselekedetében leírt jelenet pedig megérteti számunkra, hogy miért is nem választható el a két dolog ma sem: az Isten Szentlelkének munkája és az Ő egyházának megjelenése.

Jézus halála és feltámadása, valamint mennybemenetele után, együtt látjuk a tanítványokat ismét az Apostolok Cselekedetéről írt bibliai könyv első lapjain. Itt egy várakozó tanítványi kört tár eléink a Szentírás, hiszen nem véletlen, hogy együtt maradtak. Várták a folytatást. Jézus halála után nem remélték, hogy valaha viszontlátják a Mestert, Ő mégis megjelent közöttük több alkalommal is. Most, mennybemenetele után is remélhetjük, hogy lesz folytatás, hiszen már megtapasztalták, hogy Jézusnak ott is van megoldása, ahol mi emberileg lezártnak tekintenénk valamit.

Károli Gáspár a maga fordításában még azt is megjegyzi, hogy „egy akarattal” vannak együtt Jézus tanítványai. Valóban kifejezi egységük a közös akaratot. Az, hogy együtt vannak és várnak, jövőszemléletükről mutat meg számunkra valamit. Bizonyára sokat imádkoztak és próbálták visszaidézni egymás számára Jézus tanításait – valójában erről nem ír a Szentírás, mert nem is fontos. Ami ebben a jelenetben lényeges, az nem az ember, hanem Isten cselekvése: szélrohamhoz hasonló zúgás, majd lángnyelvek jelennek meg. Mindkettő az áldás jele a tanítványok közösségén, mely áldás a tanítványokból ebben a pillanatban apostolokat, hitvallókat formál. Jelei annak, hogy Jézus tovább folytatja velük az Ő

történetét – Péter elmondja első prédikációját még ezen a napon, amire 3000 ember Istent keresővé válik és csatlakozik hozzájuk, vagyis megalakul az első gyülekezet.

Ma, amikor az egyházra sokféleképpen tekintenek az emberek, jó újra felidézni számunkra ezt a bibliai képet, hogy meg tudjunk maradni eredeti küldetésünkben, amit az apostolok óta máig képvisel Krisztus népe. Aki ehhez képest más elvárásokkal tekint az egyházra, kívül marad a megajándékozottak körén.

Hogyan lehet nekünk, a ma tanítványainak és küldötteinek, a Krisztus mai népének részünk hasonló áldásokban? Ha azt tesszük, amit ők tettek. Ez a tanítványi kör egy irányba figyel, egy akarattal imádkozik, együtt kéri el a jövőt, a folytatást, ugyanakkor elzárkóznak, mert ami itt történik, az nem a „mindenki” áldása; Krisztus csak annak adja, aki

tudja, mit is jelent. Akinek fontos a Krisztus, az tud kitartóan jelen lenni az Isten népének közösségében, és tapasztal megerősítő találkozásokat Istennel. Ez a közösség ezek által a jelek által elpecsételik az Isten

tulajdonává, és ők tudják, hogy bármi következik is, Isten Úr felettük minden eseményen, minden helyzetben, minden nehézségen.

Különös intézmény az egyház: a Földön van, de a Mennybe néz. Akkor a lángnyelvek leszálltak mindegyikükre, vagyis külön-külön személyes kapcsolatuk volt Istennel, volt megszólíttatásuk, ami egyedi, saját üzenet megfogalmazására indította őket. Így van szüksége ma is a Krisztus egyházának mindenkire, mert így épülünk fel „lelki házzá”. Az egyház nem földi intézmény: Isten ereje és csodái hívták életre és tartják meg az örök idők végezetéig.

KOROKNAI-TEGEZ FERENC

Magyarázatok a Heidelbergi Kátéhoz

1. úrnapja

*„...nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok...”
(Heidelbergi Káté, kiadás éve: 1563, szerzők: Olevianus Caspar (27) és Ursinus Zacharias (29))*

„Ti viszont a Krisztuséi vagytok...” (1 Korintus 3:23)

Kicsoda a tulajdonos? Az ember vele született (vagy teremtet) érzése, hogy valamit megfog a kezével, és azt mondja: enyém! Birtokolni, felhalmozni szeretünk. Néha azért, mert azt gondoljuk, így biztosítjuk a holnapot, néha csak azért, hogy többnek érezzük magunkat a másiknál. Ez nem valami fényes és dicsekedni való tulajdonság, ámde nehezen levethető. Amíg nem kell megállni valami nálunknál nagyobb hatalom előtt, addig képesek vagyunk vég és határok nélkül kiterjeszteni a birtoklási vágyunkat. Tárgy, ember, földrész, levegő, napfény... A történelem a megmondhatója, hogy mi mindent próbáltunk már a természetől vagy a másiktól elvenni, és az örök érvényűség vágyával kézben tartani. Neked is, nekem is van a zsebemben, táskámban, szekrényemben, nevemen, tulajdonomban valami, s ha nem lenne korlátja, akkor meg is kétszezném. No nem mint a bibliai példázatban a talentummal elszámoló kalmár, hanem mint Lót, aki Ábrahámmal osztzkodván magának akarta a jobb legelőt.

A hatalom birtokol. Mert akinek van ereje hozzá, az megszerzi. Egy erős harcos (Sámson) egyedül végigver egy falut. Királyok és birodalmak hadsereggel tartanak fogva népeket, s hiszi magáról a fáraó, hogy rendelkezhet a zsidó rabszolgák felett. Mindig van egy hős, egy vezér, egy parancsnok, egy uralkodó, aki messzebbre lát népe és birtoka határain, s addig nézeget a távolba, míg végül elhiszi, hogy az egész ismert lakott föld az övé. Akié az erő, azé a hatalom, az magáénak vallja az országot is, s végül ráadásul megköveteli a dicsőséget.

Mit látsz magad körül, milyen hatalmi viszonyok születtek, alakultak át, tűntek el? Mi az, amit nem látsz, mert láthatatlan hatalmi viszonyok is léteznek. Birtokolnak. Irányítanak. Döntenek helyetted. Miközben azt hiszed, te egész jól tudsz választani...

A törvény szavatol. A szegény és erőtlenség (hatalom nélküli) ember egyetlen reménysége, hogy a jogállam megvédi őt magát, s a szerzett javait. Hasznos olyan erő árnyékába menekülni és megbújni, aki nem csak hogy kegyesen megengedi életben maradásunkat, hanem szüksége is van a mi nyugodt és termelő életünkre, közösségünkre, ráadásul valami ismeretlen érdeke is fűződik hozzá, hogy ezt fenntartsa és megőrizze. Adó? Lehet. Hiszen minden hatalomnak szüksége van a szorgos adófizetőre. Illetve kénytelen vagyok újrafogalmazni: minden FÖLDI hata-

lomnak szüksége van a szorgos adófizetőre. És a törvény igyekszik szavatolni, hogy ez a lehető leginkább zökkenőmentesen történjen.

Sőt, ha ezt szépen, kívánatosan csomagolja és reklámozza, akkor az ember nagyon hamar el is felejt, hogy más vágya is lehetne...

Kinek a rabszolgája? Nem, már nem a fáraó uralkodik, és nem a zsarnok király. Sőt nincs kötelező munkaidő sem... Csak vonzó célok, megvalósíthatónak tűnő vágyak, kiemelkedés reménye... ha ügyes vagy, király lehetsz te is. Ez egy kipárnázott út ahhoz, hogy mindenki a saját maga álmainak a rabszolgája legyen.

Mert az ember így működik. Ilyennek lett teremtve? A vágyakkal, kísértésekkel igen, de a szabad akarat döntésében nem. Lehet választani Istent, Krisztust, vagy egy egészen más fajta utat.

Krisztuséi vagytok. Mert ha Krisztuséi vagytok igazán, akkor amit megszerezni, gyűjteni, felhalmozni szeretnél, azt Krisztussal beszéled meg, s az Ő céljaira ajánlod fel. Amit mégis birtokolsz, azt igazi (talentumos) sáfárként neki akard megkészserezni, s minden egyes tárgyra, emberre úgy tekintesz, mint ami lehetséges építőköve Isten országának.

Nézz körül. Értékelj újra dolgodat, ha szükséges. Keresd meg azokat, akik így gazdái mindennek

Mi a te egyetlen vigasztalásod életedben és halálodban?

Az, hogy mind testemmel, mind lelkemmel, életemben is, meg halálomban is nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Idvezítőmnek, a Jézus Krisztusnak a tulajdona. Aki az Ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen megfizetett. És engem az ördögnek minden hatalmából megszabadított. És úgy megőriz, hogy egyetlen hajszál sem eshetik le fejemről mennyei Atyám akarata nélkül. Sőt minden dolognak is idvességemet kell szolgálni. Ezért biztosít engem Szent Lelkével az örökélet felől. És szív szerint hajlandóvá és készvé tesz arra, hogy ezután Őneki éljek

KISS GYÖNGYI

Pünkösdi énekeink

Énekeskönyvünk ének-gyűjteményének jelentős része egy-egy ünnephez kötődik. Ez alkalommal pünkösdi énekeiből ismerkedjünk meg kettővel, hiszen a szerzők gondolataival való találkozásból hitünket is építhetjük, és egy-egy ének háttérének megértésével, erősödik bennünk a ragaszkodás egyházunkhoz, vallásunkhoz, keresztyénségünkhöz – és végső soron Krisztushoz.

A 369.-es szám alatt találjuk Batizi András énekét, amely tulajdonképpen egy Szentlélekért való könyörgés: Jövel, Szentlélek Úr Isten... Mint imádságot is érdemes végigolvasni a sorokat, de egyben – mint a korabeli költők nagy része – hitvallásként is gondolkodik művéről a szerző, így ebben összefoglalja, amit a Szentlélekről vallunk. Bár ezen ének dallama az idők során többször változott, mégis mai napig őrizzük és énekeljük istentiszteleteinken. Inkább gondolat-párhuzamokra, sem mint rímekre épít: nyomorúság - öröm, hitetlen sötétség - világosság, gyűlölség - szeretet, örökkévalóság - megszentelés, prófétai szó- bátorság, mester- tanító, Krisztusban való hit Atyánkká teszi Istent, Isten ajándékával legyőzzük az Ördög csalárdságát, félelemmel teli szív – bátorság ellentétpárjai húzódnak meg üzenetében.

A szerző személyéről annyit tudunk, hogy 1515 körül született Batizon. Kassán tanult, majd 1530-tól iskolamesterként tevékenykedett itt. Ettől az esztendő-től kezdve ír énekeket. Közben lelkipásztori tevékenységet is ellát Sátoraljaújhelyen, Szikszón, majd Tokajban is. 1542-1543-ban a wittembergi egyetem hallgatója, majd Magyarországra visszatérve folytatja munkásságát.

Több éneket ír, amelyeknek dallamául a középkori, latin egyházi énekek dallamait veszi át, tartalmilag azonban a szövegek már az új, protestáns hitelveket képviselik. A magyar reformátorok közt elsőként, bibliai tárgyú históriákat is szerkesztett, amelyekben egy-egy hazai történelmi esemény kapcsán fogalmazott meg bibliai üzeneteket, bibliai szereplők életének eseményeit felelevenítve. Ezeket ke-

resztül vigasztalást, intést, bátorítást, példát láthatott az olvasó. Megemlíteném még az általa szerkesztett Káté, amelynek szintén a protestáns tanok terjesztésében volt jelentős szerepe. A könyv csak Batizi halála (1546?) után jelenhetett meg, 1550-ben Krakkóban. Korabeli népszerűségét mutatja, hogy néhány éven belül három kiadást is megért. Hazánkban a második és a harmadik kiadásból található egy-egy példány a Nemzeti Múzeumban és a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárában.

A másik énekünk már Szkhárosi Horváth Andrásé (? – 1549 után). Ferences rendi szerzetesként élt, mielőtt csatlakozott a reformációhoz. Jól ismerte a római katolikus egyházat és papjait, énekeiben pedig élesen támadta őket. A világi hatalmak ellen a próféták szavait emlegeti felverseiben, amiért elnyomják és kizsákmányolják a szegényeket. A török terjeszkedésének okában a bűnöket látja, és mint átkot éli meg; Az átokról (1547) című énekében párhuzamot von a török támadások és Mózes egyiptomi tíz csapása között. Szót emel az önkény, a gátlástalan vagyonszerzés, a vallással való kereskedés, a robot, a mértéken felüli adószedés és fosztogatás ellen, ami korának állami és vallási vezetését jellemezte.

Az énekeskönyvünkben 380.-as számmal szereplő, Semmit ne bánkódjál, Krisztus szent serege... kezdetű éneke, tulajdonképpen egy igehirdetés. (Több ilyen, prédikációt helyettesítő műve maradt fenn.) Alapigeként a Lukács 12: 32-t találjuk több kiadásban, ahol énekként megjelentették: „Ne félj, te kicsiny nyáj, mert úgy tetszett a ti Atyátoknak, hogy nektek adja az országot!”. Az egyes versszakok kezdőbetűiből kiolvashatjuk Szkhárosi latinosan írt nevét - SKHAROSINUS – az utolsó versszak „H” betűje pedig, a „Horváth” családnévre utal. Kodály Zoltán 1939-ban kórusműként dolgozta fel az éneket, a Nagykőrösi Református Tanítóképző fennállásának 100. évfordulójára tartott ünnepség alkalmából

Egyperces imádság

2018. 12. 17.

Áldunk és magasztaluk téged Istenünk, hogy a mi életünket komolyan vetted... annyira komolyan, hogy fiadat adtad halálra.

Ha az életünk napjaiban is van olyan, ami kedves viccnek tűnik, azt is mi tőled elvéve komolyan akarjuk venni azért, mert tudjuk, hogy életünk amikor majd véget ér te nálad, akkor mindent érteni fogunk. Minden előre eltervezett, megírt, kigondolt, végig-segített lépést. Akkor bizonyára majd ott Te melletted nevetni tudunk minden rosszul sikerült botlatozáson, nevetni tudunk minden kudarcon, nevetni tudunk az egész életünkön, miközben halálosan komolyan vesszük Krisztust. Kérünk hát Urunk légy nekünk segítségül abban, hogy az Öröm, a benned való öröm, a nevetés, az soha ne fogyjon ki ajkainkról, hanem így, és ezt használva tudjunk a világnak Téged hirdetni.

ÁMEN

KISS GYÖNGYI

Isten gondviseléséről – Ruth könyve alapján 6.

■ Olvasandó: Ruth 3: 1-18

Ebben a sorozatban – Naomi és Ruth történetén keresztül – Isten gondviselésének módjairól gondolkozunk. Naomi férjét és fiait, Ruth a férjét vesztette el, most pedig abból élnek, hogy a szegényeknek adatott törvényi lehetőséggel élve, gabonát szed Ruth egy mezőn. A föld tulajdonosa, Boáz, megkedveli az asszonyt, Naomi pedig hirtelen ötlettől vezérelve, mégis Isten útmutatásaiént ad tanácsot menyének, Ruthnak.

Elsőként Naomira, mint tanácsadóra figyeljünk! Idős kora ellenére mer, és tud változtatni a kialakult helyzeten. Nem tartja természetesnek, hogy menyé élete végéig vele marad, hanem az ő boldogságát tartja szem előtt. Tanácsa nem egy szokványos eljárás Izraelben, de céljuk az, hogy emlékeztessék Boáz-t a közeli rokon kötelezettségére, akinek a meghalt rokon feleségétől utódot kell támasztania. Tervüket megáldja Isten, hiszen Naomi tanácsa mögött ott áll Isten terve is: hogy Ruth, moábi származásúként Jézus ősanyja legyen, és így Jézus nem csupán a zsidó nép Megváltója, hiszen vérvonalában képviseltetve van az egész emberiség.

Ami elgondolkozathat minket ennek kapcsán, az, vajon a mi tanácsaink és ötleteink mennyire Istentől indítottak? Valóban imádságban kérjük el Istentől mindig a választ? Kudarcaink mögött vajon nem az áll-e, hogy emberi elgondolások szerint cselekedtünk?

Boáz kedveli Ruthot, és törvényeiknek megfelelően ígéretet tesz, hogy a nálánál közelebbi rokonnal még aznap egyeztet az asszony sorsáról.

Amire ez a jelenet megtanít, az a várakozás. Ha mindent megtettünk, ami rajtunk áll, bízzuk Istentre ügyünket. Ebben mindkét üzenet fontos. Ha csak Istentől várjuk a cselekvést, de mi nem teszünk semmit annak érdekében, amire várakozunk, amiért imádkozunk, Isten –többnyire – nem áldja meg. Ez idő alatt ránk vár. Várja, hogy formálódjunk, mert ha abban a pillanatban megkapnánk, amit kértünk, nem élnénk vele jól. A várakozás iskola. Megmutatja, mennyire is fontos az, amiért könyörgünk. Viszont, ha megtettük, ami rajtunk áll, legyen türelmünk várakozni, míg Isten kimunkálja az eseményeket. A hit arról szól, hogy minden akaratunk és vágyunk ellenére, legyen meg az Isten akaratát – ahogy az Úri Imádságban is kérjük. Ez a ráhagyatkozás iskolája. Emlékezzünk, hogy Isten mindenképp irányítója!

És mi a helyzet, ha váradalmaink hiábavalóak? Ha valaki, akkor Naomi nagy reményekkel indult Moáb meze-

jére a jobb élet reményében. Izrael éhínség sújtotta és Naomi nem hitte el, hogy Isten meg tudja oldani ezt a kérdést. Férje, majd fiai halála minden reményét szertefoszlatták a boldog földi életről, majd a nyugalmas idős korról is. Izraelbe hazatérve a szegények sorsára jutva éli napjait, kiszolgáltatottan. Minden reményét elvesztette – és ekkor lépett be életébe Isten az Ő segítségével. Ezt megtapasztalva ennek az asszonynak hite újra ébred. Nem veszteségeit sorolja, hanem igazodik Isten tervéhez. Talán azt is megértette, hogy Isten mindezidáig várt rá. Isten megvárta, míg Naomi szíve az Ő akaratának megértésére megtisztul

Kérjük Istent, hogy mindenhatóságával úgy alakítsa sorsunkat, hogy abban az Ő terve formálódjon ki! Ugyanakkor legyünk készek megérteni az Isten akaratát is, hiszen minden földi váradalmunknál nagyobb terv az, amit Isten az Őt szeretőknek készített. Az Ő akaratát a mi üdvösségünket munkálni. Lehet-e bármilyen földi dolog nagyobb ennél, amire megérni várnunk?

KLÉRI-CZAKÓ SZILVIA

Bibliai városok - Jerikó

A következő város, amiről néhány érdekességet szeretnék megosztani Veletek, Jerikó.

Jerikó a Föld egyik legrégebbi városa, hiszen története egészen a Krisztus előtti időkre nyúlik vissza. A várost a Jerikó folyó és a Holt-tenger közelében alapították kereskedelmi és karavánutak találkozásánál. Mivel a folyó közelében volt, bővelkedett a pálmafákban, ezért említi így a Biblia: pálmák városa. Egyre többen telepedtek itt le, ezért a várost fallal vették körül, ami hosszú időn át megvédte őket a betolakodóktól és a vadállatoktól is. A várossal valószínűleg két falból állt, az egyik vékonyabb, a másik vastagabb, közöttük pedig házak lehettek.

A város romlásnak indult. Mindenféle bálványokban hittek: emberáldozatokat mutattak be neki és a templomok egyáltalán nem voltak szent helyek. Eközben Mózes elindult népével Egyiptomból, hogy Isten segítségével kivesse népét a rabszolgaságból. Átkeltek a Vörös-tengeren, amely egyértelmű üzenetet hordozott: Isten velük van és segíti őket.

Majd negyven év várakozás jött. Mózes felett eljárt az idő. Kihirdette, hogy ő már nem fog átkelni velük a Jordánon. Átadta népe vezetését Józsuének, akivel Isten szövetségre lépett. Az Úr megígérte, hogy „el nem hagylak téged, sem el nem maradok tőled” (Józsué 1:5b). A Jordán folyó előtt álltak meg, amikor Józsué kémeket küldött Jerikóba.

A két kém áruhában átjutott a város kapuin, és az ellenség között elvegyülve bejárták a várost. Miután mindent megtudtak, amire kíváncsiak voltak egy Ráháb nevű asszony házába betértek. Ráháb elbújtatta őket a tetőre kitett szárítási szánt len alá. Azonban Jerikóban semmi nem maradhatott titokban. Jerikó akkori királyához eljutott a hír, ezért katonákat küldött Ráháb házához. Mindent felforgattak és tudni akarták, hova bújtatta őket. Ráháb félrevezette őket és elküldte őket a város falához. Majd a két jövevényt a hegyek közé irányította, hogy ott rejtőzzenek el. Azt is elárulta, hogy Jerikó lakói rettegnek tőlük és Istentől, hiszen Isten az ő oldalukon áll, és bárki ellenszegül, halál fia. Ráháb a segítségért cserébe segítséget remélt, életet az életért. Az ablakba egy szalagot kellett köt-

nie. Aki abban a házban lesz a támadás idején, megmenekül. A kémek visszaértek Józsué táborába, ahol elmesélték, mit láttak és hallottak. Nagyon megörültek a híreknek, hogy félik Isten kiválasztott népét. Majd a sereg elindult Jerikó bevételeire, de ahhoz előbb át kellett kelni a Jordán folyón. Isten utasításait itt is követték: a szövetség ládáját vitték a folyó széléig. Amikor a szövetségládáját vivő emberek lábát érte a folyóvíz, Isten megállította a folyót és Izráel népe száraz lábbal kelhetett át a folyón. Amikor az utolsó katona is átért, a víz hatalmas robajjal megindult újra. E csoda emlékére a folyóból származó tizenkét kőből oltárt építettek. Amikor odaértek Jerikó falai alá, Isten a következő parancsot adta: hat napon át minden nap járják körbe Jerikót, de nem akárhogyan. A sereg egyik része ment elől, mögöttük hét pap a szövetségládájával kürtöket fújva, aztán jöttek az emberek és mögöttük a sereg másik fele. Azt a parancsot kapták, hogy csendben kell menetelniük. A hetedik napon pedig hétszer járják körbe a várost és a végén csatakiáltástól zengjen a föld. Zengtek a kürtök, menetelt a sok láb, hangzott a csatakiáltás és Jerikó falai leomlottak, kivéve egy helyet. Mit gondoltok, hol volt ez a hely? Az a ház, aminek az ablakában vörös szalag lógott. Ráháb és családja megmenekültek. A fal leomlása után a várost lerombolták, majd megátkozták, hogy senki se akarja újra felépíteni

BODÓ JÁNOS

Keresztények a világ más tájain – I. rész

„Egyszóval: ami a testben a lélek, azok a keresztények a világban. A lélek jelen van a test minden tagjában, a keresztények is ott vannak a világ városaiban. A lélek ott lakozik a testben, de mégsem a testből való; a keresztények is itt vannak a világban, de ők sem e világból valók. A láthatatlan lélek a látható testben van: a világban élő keresztények is láthatók, de vallásosságuk láthatatlan. A test haraggal támad a lélek ellen, mert akadályozza élvezeteiben, pedig semmi jogtalanság nem esett rajta; a világ is gyűlöli a keresztényeket, mert ők visszautasítják élvezeteit, holott a világot nem sértették meg.

A lélek szereti az őt gyűlölő testet és tagjait; a keresztények is szeretik üldözőiket. A lélek be van zárva a testbe, de ő tartja össze az egész testet; a keresztények is úgy vannak a világban, mintha börtönben volnának, de mégis ők tartják össze a világot. A halhatatlan lélek mulandó hajlékban lakozik; a keresztények is e mulandó világban zarándokolnak a mennyei örökkévalóságra várva. A lélek jobba lesz, ha étellel és itallal nem kényeztetik el; a keresztények is folyton gyarapodnak, noha nap nap után üldözik őket. Isten olyan fontos őrhelyre állította őket, ahonnan nem szabad elmenekülniük.”

részlet a Diognétoszhoz írt levélből, isz.180.

Ma is éppúgy aktuális a fenti idézet a kereszténység világban elfoglalt helyére. A keresztények száma az utóbbi 100 évben több mint háromszorosára nőtt, és bár a növekedés az idő függvényében egyenletes volt, a földrajzi eloszlásban mégis nagy eltérések figyelhetők meg. A XX. század elején még Európában élt messze a legtöbb keresztény (66 százalék), mára azonban az öreg kontinens Afrika Szahara alatti területeivel van egyensúlyban. Jelenleg mindkét kontinens a világ keresztényeinek egynegyedét tömöríti, míg Amerikában a 37 százalékuk él. A legjelentősebb növekedés Afrikában figyelhető meg, ahol a keresztények száma több mint hatvanszorosára nőtt: az 1910-ben mért 8 millió fő helyett 2010-re 516 millióan

lettek. Ennél szerényebb, mégis jelentős – tízszeres – növekedés zajlott Ázsiában és a csendes-óceáni területeken, ahol jelenleg 285 millió keresztény él. 246 millió fővel az Egyesült-Államokban, és 175 millió fővel Braziliában él ma a legtöbb keresztény ember. A harmadik a sorban Mexikó, ahol több mint 107 millió keresztényt számoltak. Kínában a népességnek pusztán 5 százaléka keresztény, ez a 67 millió ember mégis a világ keresztény híveinek 3,1 százalékát jelenti. Kína így jelentősen megelőzi a sorban öt követő Németországot (58 millió fő), illetve Etiópiát (52 millió fő). A világ keresztény híveinek 10 százaléka kisebbséget alkot a saját hazájában.

Bár a kereszténység 2,2 milliárd (névleges) követőjével a világ legtöbb hívővel rendelkező vallása, és világszerte kiterjedt missziós munkák folynak, a Föld népességéhez viszonyítva a keresztények aránya folyamatosan csökkenőben van. Amíg a Föld lakossága évente kb. 1,25% növekedéssel bír, addig a kereszténység csak kb. évi 1,1%-kal növekszik. A keresztények mára igen messze szóródtak azoktól a történelmi helyektől, ahol a vallásuk kialakult. Közép-Kelet és Észak-Afrika lakosságának például a keresztények ma már csupán a 4 százalékát teszik ki, ami 13 millió főt jelent. Másik példa: Nigériában ma kétszer annyi a protestáns, mint Németországban, a reformáció hazájában. Több, nem hagyományosan keresztény országban, mint például Kínában a kereszténység ugyanakkor gyorsan terjed.

A kereszténység a világ legüldözöttebb vallása, a keresztények a történelem során sosem szenvedtek el anynyi atrocitást, mint manapság – állapította meg nemrég közzétett tanulmányában egy katolikus segélyszervezet. A jelentés szerint Jézus Krisztus híveinek száma drasztikusan csökken a Közel-Keleten: a polgárháború sújtotta Szíriában öt év alatt másfél millióról 500 ezerre apadt, míg Irakban a nyugati országok 2003-as megszállása előtti másfél millió helyett ma 250-300 ezerre tehető a számuk. Üldöztetésükben és kiirtásukban nagy szerepet vállalt az Iszlám Állam, amely 2014-ben mindkét országban nagy területeket szerzett meg magának. A Közel-Kelet egyes részein néhány éven belül teljesen eltűnhetnek a keresztények. Az iszlamista támadások gyakori helyszíne Pakisztán, Nigéria, Kenya, Szíria, Egyiptom, Szudán és a Közép-afrikai Köztársaság. Egy amerikai kutatóközpont összegzése szerint tavaly mintegy 90 ezer keresztényt öltek meg vallása miatt. A halálesetek 70 százaléka afrikai törzsi harcok következménye. További 500-600 millió keresztény nem gyakorolhatja szabadon a vallását – olvasható a jelentésben.

A cikksorozat következő részeiben ezen szám adatok mögé tekintve barangoljuk be a világot.

SZŐGYÉNYI-KOVÁCS HENRIETTA

Levél egy jó vezetőől

■ János harmadik levele

Kedves Olvasó!

A mai világban nagyon sokat hallunk arról, hogy rengeteg képzés indul, melyek elvégzése után megtudjuk, hogy milyen is egy jó vezető. Sok könyvet olvashatunk a konfliktuskezelésről és arról, hogyan tudunk hatékonyan együtt dolgozni egymással a munkahelyünkön. Véleményem szerint nagyon hasznosak ezek a képzések, és nagyon szerencsés az az ember, aki a munkahelyén jó vezető alatt dolgozik. Ahogy elolvastam János apostol harmadik levelét, és kezdtem átlátni azt, milyen gyülekezeti konfliktus áll a háttérben, azt ismertem föl, hogy János nagyon bölcs vezető volt.

A levél címzettje egy Gájusz nevű férfi, aki keresztény szeretetből és jóindulatból befogadja a vándormisszionáriusokat. A vándor prófétáknak nagyon fontos volt, hogy ne fogadjanak el pogányoktól pénzt, mert akkor könnyen rájuk süthették, hogy pénzért hirdetik az evangéliumot. Ezek az emberek teljesen rá voltak szorulva a keresztény gyülekezetek és keresztény testvérek jóindulatára. De nem mindenki értett egyet ezzel a felfogással. A gyülekezetben volt egy férfi, akit Diotrefésznek hívtak, és basáskodott a gyülekezet felett. Az apostol szerint a hatalomvágy vezette, és a gyülekezetben betöltött magas pozícióért égett a szíve. Ő nem tartotta jó dolognak, hogy a vándor testvérek segítsen és ezt meg akarta tiltani a gyülekezetben is. Gájuszt valószínűleg a gyülekezetben betöltött stabil helyzete óvta meg tőle.

Miért tartom Jánost jó vezetőnek? A levélben elismerően beszél Gájusz munkájáról, elmondja neki, hogy mennyire jónak tartja azt, ahogyan gondoskodik a vándormisszionáriusokról. Nem pusztán befogadja és ellátja őket, de még elég élelmet is ad ahhoz, hogy eljussanak a következő gyülekezetig. Az apostol nem csak elismeri Gájusz tetteit, de bátorítja is ebben a szolgálatban, akármilyen körülmények vannak is a gyülekezetben. Ugyanakkor megintti egy másik levélben Diotrefészt viselkedése miatt, és személyesen is szeretne beszélni vele arról, hogy viselkedése nem Krisztushoz méltó. Végül pedig szeretettel figyelmezteti Gájuszt, hogy legyen bölcs, és ne hallgasson azokra, akik arra próbálják bátorítani, hogy ne segítsen a vándor testvéreken.

Milyen tulajdonságai vannak egy jó vezetőnek? Többek között, elismeri a munkatársai helyes viselkedését, bátorítja őket. És nem fél konfliktust felvállalni és meginteni azt, aki eltért a helyes úttól. Mi milyen vezetők vagyunk a munkahelyünkön vagy akár saját családjunkban?

VAJDA ATTILA - REF. HITTANOKTATÓ

Elmélkedés félelmeinkről

„Soha ne félj, mindig remélj, veled az Úr, átölel.

Soha ne félj, ha eljön az éj, Ő lámpást gyújt neked.”

A félelmeinkkel bizony nem vagyunk egyedül. Jézus földi élete alatt nagyon sok helyen járt, sok mindent megélt és nem félt, egészen addig a bizonyos napig.

„Atyám! Elközelítettett fiadnak órája. Félek Uram! Félek, mert tudom, hogy nem iszom többet szőlőnek termését. Kérlek, Atyám, vedd el tőlem ezt a poharat.”

Az Úr meghallgatta őt és könnyített félelmén. Azután így szólt Jézus:

„Ma éjjel én bűnös leszek, holnap, Atyám kereszt leszek, de vasárnap, Ó Uram, akkor bizony virág leszek, s minden felett élő! És az után? A gyermekeknek álmat őrző angyal leszek, a bárányoknak pásztor leszek, a szomjazóknak forrás leszek, a házasságban áldás leszek, a reménytelennek remény leszek, fáradt lábak útja leszek, betegeknek gyógyír leszek, haldoklóknak kapu leszek, gyászolóknak vigasz leszek, zárt szívekhez kulcs leszek, pogányoknak álhír leszek, a félelemben és a sötétségben ó Atyám, ott bizony lámpás leszek!”

„Mert nappal után eljön az éj, de sötétben is lángol a fény, messze úz bánatot, halált, s dúdolja egy új nap hajnalát.”

(Imperfectum együttes: Soha ne félj)

„Áldás Békesség” –

a Budapest-Angyalföldi Református Egyházközség időszaki kiadványa

A szerkesztőség címe:

1139 Budapest, Frangepán u. 43.
Telefonszáma: +36 1 350-8659
e-mail: frangepan@chello.hu
Honlap: www.frangepan.hu

A lap készítésében közreműködött:

Bartal Zsuzsanna, Bodó János, Kléri-Czakó Szilvia,
Goldbach Ferenc, Kiss Gyöngyi, Koroknai-Tegez Ferenc,
Szőgyényi-Kovács Henrietta, Szloboda József,
Vajda Attila

A gyülekezet számlaszáma:

10700691-25603301-51100005

(Kérjük hogy közlemény rovatban az adományozó nevét és címét szíveskedjenek feltüntetni.)